

naar vi komme over til et vist Punkt, til Bedragerierne, gaar Sagen over til Justitsministeren, og det er nærmest ham, der skal forfølge den Slags Ting; saaledes gaar det med saa mange Ting, de gaa over under en anden Resfort, og jeg skal gjerne meddele Justitsministeren Noget om det. Hvis det erede Medlem kan meddele noget som helst positivt Tilfælde, hvor der er foregaaet noget Saadant, skal jeg for min Person være villig til at forfølge det.

Andersen (Christed Amts 3die Valgkreds): Naar jeg har begjæret Ordet efter den vidtløftige Forhandling, der er ført, ligger det simpeltthen i, at jeg i Fjor, da Lovens var til Forhandling i dette Thing, blev valgt ind i det paagjældende Udvalg, uden at jeg forud havde haft Leilighed til her i Thinget at udtale mit Standpunkt til Sagen. Da en af mine erede Kolleger foreslog mig valgt til dette Udvalg, nedlagde jeg strax en besæden Indsigelse derimod, fordi jeg ikke var enig med Lovforslaget og helst vilde undgaa at stille mig paa et negativt Standpunkt i denne Sag. Jeg var ikke enig i Lovforslaget, forsaavidt som jeg var i høi Grad i Tvivl om Lovens Nødvendighed, i alt Fald i det Omfang, som Forslaget gik ud paa. Den Bei, som Lovforslaget anviste, vilde efter mit Skjøn være uretfærdig, og i høit Fald usadelig for en stor Del af vort Samfund, og jeg var endvidere i Tvivl om den Virkning, som Lovforslaget tilfattede, vilde kunne naaes, trods de, efter mit Skjøn, meget strenge Bestemmelser. Jeg skal tillade mig ganske kort at begrunde dette Standpunkt. Jeg siger, at jeg var i Tvivl om Lovens Nødvendighed, ganske simpelt begrundet deri, at det ikke har været mig muligt og endnu i dette Dieblit, til Trods for den meget udførlige Debat, som har fundet Sted i Fjor som i Aar, ikke er mig muligt at blive overbevist om, at saadanne Bestemmelser, som dette Lovforslag indeholder, ere uødvendige. Der siges i Lovforslagets Motiver, og det er til Overskud gjentaget fra mange Sider, at Lovforslaget søger at tage Sigte paa to fra hinanden forskjellige Ting: For det Første at sikkre vort Hjemmesforbrug af Smør imod Bedragerier, at sikkre Forbrugerne eller som den høitærede Minister siger, Konsumenterne, at de faae fyldestgjort det Krav at vide med Bished, hvad det er, de faae, naar de gaa hen og kjøbe Smør. Naaste jeg dog strax maa sige den høitærede Minister, at det er vist en Misforstaaelse, ubetinget at opstille dette som Konsumenternes Krav i dette Tilfælde. Jeg er saa enig som Nogen om det Princip overhovedet, at Forfalsninger

er en Uting, som man skal tage den allerbestemteste Afstand fra, og gjøre, hvad der er muligt for at undgaa. Men jeg tror virkelig, at hvis den høitærede Minister vil spørge Konsumenterne, hvad deres Krav er i det paagjældende Tilfælde, om deres Krav gaar ud paa, at Kunstsmørret skal have en saadan Form, en saadan Farve eller et saadant Udseende, at det paa Forhaand er givet, at en Feiltagelse er umulig, vilde svare benægtende. Hvis den høitærede Minister har spurgt Konsumenterne, om det er deres Krav, og de have svaret: Ja, da høier jeg mig, men hvis den høitærede Minister ikke har faaet et saadant Svar, vil jeg tillade mig at hævde, at Konsumenternes Krav gaa i en anden Retning. Hvis Konsumenterne bleve spurgt, om de vilde have Kunstsmør efter Lovforslagets Forskrifter i §§ 6 eller 7, eller om de vilde foretrække at have det paa en saadan Maade, som de hidtil have kunnet gaa hen og kjøbe det i Butikerne, inklusive Farven, skøndt de derved udsætte sig for en Gang imellem at faae et Bund Kunstsmør, naar de have forlangt et Bund Natursmør, da er jeg sikker paa, at en overvejende Del af Konsumenterne vilde svare: Nei, vi bryde os ikke meget om at faae §§ 6 og 7 i dette Lovforslag gennemførte. Som sagt, hvis den høitærede Minister allerede har et Svar i saadan Henseende — selvfølgelig saa høier jeg mig. Jeg vil villig indrømme, og det har jeg allerede sagt, at det at være undergivet et Bedrag, selv om det kun er i Smaating, er ikke nogen Behagelighed for Nogen, og jeg vil ønske, deri er jeg fuldstændig enig med den høitærede Minister, at vi en Gang med det Allerførste kunde naae dertil, at vi fik almindelige Lovregler mod Forfalskning af Levnetsmidler. Men jeg siger: Det, at løbe den Risiko en Gang imellem at faae et Bund Kunstsmør, naar man ønsker et Bund Natursmør, det staar ikke for mig som nogen saa stor Ulykke, at det kan motivere saa strenge Bestemmelser, som det her exceptionelt for denne ene Vare ere foreslaaet at give Lovskraft; det staar ikke for mig som en egentlig Samfundssulykke, at noget Saadant af og til sker. At det sker og vil ske, derom tvivler jeg ikke til Trods for, at der ikke paa dette Omraade er fremjat egentlig stærke Beviser for, at Bedragerier gaa i Svang i stort Omfang. Det er indlysende, at de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, vil i overordentlig Grad hæmme, om ikke altes umuliggjøre Brugen af Kunstsmør. Jeg tror ikke, det lykkes den høitærede Minister eller nogen Anden af Lovens Forfattere at godtgjøre, at det ikke er noget nær ensbetydende med et effektivt Forbud at